विकर्ष *m.* das Anziehen; Auseinanderziehung, Zerlegung (*g.*); Entfernung.

विकर्षण auseinanderziehend, spannend, fortnehmend (—°); *n.* das Auseinanderziehen, Spannen.

विकल unvollständig, mangelhaft, verkrüppelt, kümmerlich, schwach; frei von, -los (*Instr. o.* —°); unwohl, elend. *Abstr.* °ता, *f.*, °त्व *n.*

विकलय्, °यति hart mitnehmen.

विकली कर् *dass.*

विकल्प *m.* Wechsel, Alternative (*Instr. adv.* fakultativ, arbiträr), Verschiedenheit, Möglichkeit, Combination, Unschlüssigkeit, Zweifel, Wahl.

विकल्पन *m.* Verfertiger, Bildner (*auch* °ल्पक). *n. u. f.* आ das Anheimstellen; Unterscheidung, Annahme.

विकल्पवन्त् zweifelhaft, unschlüssig.

विकल्पिन् (—°) zum Verwechseln ähnlich.

विकस्ति *f.* das Bersten.

विकस्वर geöffnet, aufgeblüht.

विकार *m.* Umwandlung, Veränderung, Krankheit, Gebrechen, Fratze, Grimasse, Aufregung, Leidenschaft; Verfeindung, Abfall.

विकारिन् wandelbar, veränderlich, abnorm, leidenschaftlich, feindlich; entstellend (—°).

1. **विकाश** *m.* Glanz, Schein.

2. **विकाश** *s.* **विकास**.

विकाशयितर् *s.* **विकासयितर्**.

1. **विकाशिन्** glänzend; erhellend (—°).

2. **विकाशिन्** *s.* **विकासिन्**.

विकास *m.* das Sichöffnen, Sichentfalten, Erblühen, Ausbreitung.

विकासक (—°) öffnend.

विकासन zum Aufblühen bringend; *n.* Entfaltung.

विकासयितर् (°तृक) = *vor. Adj.**

विकासिन् blühend, offen, sich entfaltend *o.* ausbreitend.

विकिर *m.* Körnerspende (*eig.* = *folg.*).

विकिरण *n.* das Ausstreuen.

विकुक्षि dickbäuchig; *m.* *Mannsname.*

विकुण्ठ scharf, durchdringend.

विकृत (*s.* 1. **कर्**) *n.* Umwandlung, Veränderung, Missgeburt.

विकृति *f. dass.*, Gespenstererscheinung; Alteration, Aufregung u. s. w. = **विकार**; *Bez. versch. Metra.*

विकृतिमन्त् wandelbar, veränderlich.

विकृष्ट (*s.* **कर्ष्**) weit, lang.

विकेश, *f.* ई struppiges Haar habend; *f.* Art Unholdinnen.

विकोश aus der Scheide gezogen, blofs.

विक्रम *m.* Schritt, kräftiges Auftreten, Kraft, Mut. *Instr. u. Abl.* mit Gewalt.

विक्रमकेसरिन् *m. N. eines Königs.*

विक्रमण *n.* Schritt, Kraft, Mut.

विक्रमपुर *n. N. einer Stadt.*

विक्रमबाहु *u.* °सेन *m. Fürstennamen.*

विक्रमाङ्क *u.* °देव = **विक्रमादित्य**.

विक्रमाङ्कदेवचरित *n. T. eines Gedichts.*

विक्रमादित्य *m. N. versch. Fürsten, bes. des angebl. Stifters einer Ära (56 v. Chr.).*

विक्रमिन् schreitend, mutig.

विक्रमोर्वशी *f. T. eines Dramas.*

विक्रय *m.*, °ण *n.* Verkauf.

विक्रयिन् verkaufend; *m.* Verkäufer.

विक्रय्य verkäuflich.

विक्रान्त (*s.* **क्रम्**) *n.* = **विक्रम**.

विक्रान्ति *f.* die Macht alles zu durchschreiten; *auch* = *vor.*

विक्रामं *m.* Schrittweite.

विक्रिया *f.* Umwandlung, Veränderung, Misserfolg, Schaden, Krankheit, Aufregung; Feindseligkeit, Abfall.

विक्रियोपमा *f.* Art Gleichnis (*rh.*).

विक्रीड *m.* Spielplatz *o.* -zeug; *f.* आ Spiel.

विक्रोडित *n.* = *vor. f.*

विक्रुष्ट (*s.* **क्रुश्**) *n.* = **विक्रोश**.

विक्रेतर् *m.* Verkäufer.

विक्रेतव्य *u.* °क्रेय zu verkaufen.

विक्रोश *m.* Geschrei, Angstruf.

विक्रोशन *m. mythol. Name.*

विक्रोष्टर् *m.* Schreier, Rufer.

विक्लव niedergedrückt, kleinmütig, erschrocken, bestürzt; unwillig *o.* untauglich zu (—°). *n.* Befangenheit, Verwirrung.